

Pandemi Sürecinin Dini Yaşantımıza ve Maneviyatımıza Etkileri

Koronavirüs sürecinde yaşamsal eylemlerden uzak kalınırken aynı zamanda ölümlerin ortaya çıkmasıyla metafizik hissedişler ve duygular derinden hissedildi. Tüm bu duygular, vahyin ve dini düşüncenin en zengin olduğu ve işlenmiş şifa kaynaklarını sundukları alandır. Televizyon kanalları ve sosyal medyada konunun halen canlı tutulması bu duyguları derinleştirmekte ve sürekli hale getirmektedir. Bireyler, evrensel bir gerçeklik olan ölüm korkusu ve kaygısını bizzat kendi bağlamında derinden yaşamaktadır. Televizyonda yayınlanan ölüm haberlerini gördükçe sadece kendileri için değil, sevdiklerini, anne babalarını ve çocuklarını kaybetme kaygısıyla sarsılmaktadırlar.

Modernliğin bu dünyadan kovduğu ölüm düşüncesi ve ölüm sonrasına dair muhasebe duyguları bireyleri derinden kaplamaktadır. Ateş düştüğü yeri yakar ve yakmaktadır. Ateşin acısıyla nasıl baş edilecektir? Din insanlara iki şeyi öğretir. İlk olarak ölüm ötesiyle ilişkili olan dünyanın, hayatın anlamını ve ikinci olarak da özellikle birey ile aile yaşamının düzenine dair ilke, değer ve temel yaklaşımları öğretir. Dini alandaki zengin tarihsel tecrübe bunun en güzel göstergesidir.

Dini temsil noktasında olan kişilerin, koronavirüs sürecini yaşayan insanlara gerekli mesajı iletebilmek için yukarıda tasvir edilen bireylerin bilinç hallerinin, şuurunun, farklılaşmalarının ve kişilerin değişen toplumsal gerçekliklerindeki yeni varoluşların da farkında olarak hareket etmesi gerekir. Yargılayıcı, dışlayıcı ve bireyi kendisiyle konuşmaktan uzaklaştıran bir dil ve hitap dinin özüne çok uzaktır. Yaratıcı tüm merhametiyle insana şah damarından daha yakındır. Sağlıklı dini düşünce ve dini hizmet, alimlerin, düşünürlerin ve gönül insanlarının yaşanan zamanın ve mekanın derinden kavranışına dayanan yorumlarıyla hayatini devam ettirir. Acziyetin en derinden hissedildiği bu süreçte insanların, dinin "Her nefis ölümü tadacaktır" temel gerçekliğinin sesine, Allah'ın rahmetinin geniş olduğu müjdesine, iyilerin her yerde iyilerle beraber olacağı muştusuna, tövbenin, pişmanlığın Yüce Yaratan'ın en sevdiği fiil olduğunu duymaya ihtiyacı var. Vahyin huzura, dinginliğe kavuşturan dinamiğine ihtiyacı var. Çünkü Kuran-ı Kerim, sunduğu örnekler üzerinden insanoğlunun bu en derin kaygı ve acılarını, yargılamadan, insanı adeta kendi kendisiyle konuşurarak paylaşmaktadır.